

РЕШЕНИЕ

№ 8991

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С Г

при участието на секретаря С В
като разгледа докладваното от С Г Гражданско дело № 20221110156281 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № ../17.10.2022 г., предявена от "К И" АД, ЕИК /, със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“..“ № 85, ет. М. против Р. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „..“ № .. вх.5, ет.1, ап.1, с която са предявени установителни искиове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. с чл. 6 ЗПФУР във вр. с чл. 240, ал. 1 и 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът "К И" АД, ЕИК / /като правопреемник на "К И" ООД, ЕИК .., твърди, че основната дейност на дружеството е отпускане на онлайн краткосрочни потребителски заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, като договорът се сключва във формата на електронен документ, а правоотношението се реализира при спазване на изискванията на ЗПФУР, ЗПУПС, ЗЗД и ЗЕДЕУУ. Твърди, че ответникът Р. Г. Б. е кандидатствала за получаване на потребителски кредит чрез сайта на дружеството на адрес: ..., като е предоставила личните си данни чрез попълване на регистрационна форма за кандидатстване, одобрена от управителя на финансовата институция, при спазване на всички изисквания за предоставяне на финансова услуга от разстояние. Поддържа, че служител на ищеца се е свързал с ответника на посочения от него телефон, който е потвърдил самоличността си, истинността на предоставената информация, както и желанието да получи кредит в размер на 2500 лв. Твърди, че на ответника е изпратен на посочената от него електронна поща електронен формат на договора за кредит от разстояние, като същият е потвърден чрез избиране на изпратения му от ищеца линк за потвърждаване. Поддържа, че кредитът е бил отпуснат чрез сключване на договор за потребителски кредит "Екстра" N ../24.07.2020 г. за сумата от 2500 лв. по електронен път, като посочената сума е била преведена чрез системата ePay и получена от ответника на каса на партньорски офис на "И" АД срещу представяне на лична

карта. Твърди, че ответникът е избрал да му бъде осигурен гарант за ползване на кредита, поради което на основание чл. 4 от процесния договор се е задължил да заплаща към ежемесечната вноска за погасяване на кредит и такса "Гарант" за предоставената услуга. Поддържа, че ответникът се е задължил да върне предоставения заем, заедно с договорната лихва и такса "Гарант", на 14 месечни вноски. Твърди, че ответникът е погасил първата вноска по кредита, като към 02.11.2021 г. не е погасил нито една от вноските по кредита, поради което дължи и законната лихва за забава. Поддържа, че въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК е образувано ч. гр. д. N 63000/20218 г. по описа на СРС, 151 състав, по което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу длъжника за заплащане на процесните вземания. Иск се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 2291,67 лв., представляваща главница по договор за потребителски кредит "Екстра" N ../24.07.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 03.11.2021 г. до окончателното плащане, договорна възнаградителна лихва в размер на 150 лв. за периода от 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г., договорна такса "Гарант" в размер на 1590,72 лв. за периода от 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г., и мораторна лихва в размер на 194,92 лв. за периода от 25.11.2020 г. до 02.11.2021 г. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК от ответника Р. Г. Б. не е депозиран отговор на исковата молба. В съдебно заседание на 12.04.2023 г. ответникът Б. заявява, че не оспорва предявените искове.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Основателността на предявения иск с правно основание чл. 240, ал. 1 вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР е обусловена от установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца на следните правопораждащи факти: 1) наличие на валидно сключен между страните по делото договор за потребителски кредит по реда на чл.6 ЗПФУР; 2) усвояване на сумата от страна на ответника; 3) изискуемост на вземането и размер на същото. При установяване горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже, че е платил.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне.

Съгласно чл. 6 от ЗПФУР договорът за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне

на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация - едно или повече.

От съвкупната преценка на представените доказателства настоящият съдебен състав намира, че между страните е сключен договор за кредит за предоставяне на сумата от 2500 лв.

Ответникът не оспорва, а и от разписка за извършено плащане № ... от 27.07.2020 г. (на л. 9 от делото) се установява, че Б. е усвоила сумата, респ. се установява и обстоятелството, че ищецът е изпълнил задължението си по договора да предостави кредита. С оглед изложените съображения за наличието на годна доказателствена стойност на представените на хартиен носител електронни документи е установено и съдържанието на облигационното отношение между страните.

С предоставяне на сумата кредитът се счита усвоен от ответника кредитополучател и за последния се поражда задължението да заплаща месечните погасителни вноски, в договорения размер и на падежа съгласно, посочения в договора погасителен план.

Настоящият съдебен състав намира, че клаузата на чл. 4 от договора, предвиждаща задължение за потребителя да заплати такса "Гарант", включена в месечните вноски в размер на 150 лв. месечно, е уговорена във вреда на потребителя и е нищожна (чл. 146, ал. 1 ЗЗП). Таксата е определена в размер, надхвърлящ една трета от главницата, поради което води до неоснователно обогатяване на кредитора и създава опасност от свръхзадлъжняване на потребителя, което противоречи на изискванията за добросъвестност, което обуславя извода за неравноправност на клаузата по смисъла на чл. 145, ал. 1 ЗЗП (в този смисъл е Решение № 260670 от 01.02.2021 г. по в.гр.д. № 13476/2019 г. по описа на СГС).

Предвид гореизложеното исковете са основателни за следните суми: 2291,67 лв., представляваща главница по договора за потребителски кредит, ведно със законната лихва от 03.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането; 150 лв. – договорна лихва за периода 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г.; 194,92 лв. – лихва за забава за периода 25.11.2020 г. до 02.11.2021 г. Искът за сумата от 1590,72 лв. – договорна такса „Гарант“ за 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г. следва да бъде отхвърлен изцяло, поради извода за нищожност на посочената по – горе клауза, с която е уговорено това задължение.

Относно разноските: При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени разноски, съразмерно на уважената част от исковете, както следва: за заповедното производство в общ размер на 395,77 лв. за държавна такса и възнаграждение на адвокат; за исковото производство в общ размер на 465,13 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Ответникът не претендира разноски, поради което и такива не му се следват.

Така мотивиран, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 151 състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по реда на чл. 422 ГПК, че Р. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „...“ № .. вх.5, ет.1, ап.1 дължи на "К И" АД, ЕИК /, със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“..“ № 85, ет. М., на основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 2291,67 лв., представляваща непогасена главница по договор за потребителски кредит "Екстра" N ../24.07.2020 г., ведно със законната лихва, считано от 03.11.2021 г. до изплащане на вземането, сумата 150 лв., договорна възнаградителна лихва за периода от 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г. и сумата 194,92 лв. - мораторна лихва за периода от 25.11.2020 г. до 02.11.2021 г., за които суми в производството по частно гр.д. № 63000/2021 г. описа на СРС, 151 състав е издадена заповед за изпълнение на парично задължение, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за сумата от 1590,72 лв., представляваща договорна такса "Гарант" за периода от 24.11.2020 г. до 24.09.2021 г.

ОСЪЖДА Р. Г. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „...“ № .. вх.5, ет.1, ап.1, да **заплати на** "К И" АД, ЕИК /, със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“..“ № 85, ет. М., на основание на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата 465,13 лева - разноси в исковото производство и сумата от 395,77 лева - разноси в заповедното производство съразмерно с уважената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____